

РЕШЕНИЕ

№ 1785

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12385** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Изпълнителна агенция по лекарствата /ИАЛ/, срещу решение № 20240757 от 01.11.2020г., постановено по АНД № 3554/2020г. на Софийски Районен Съд, (СРС) – Наказателно отделение, 131 – и състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № РД-И-086/27.07.2018г., издадено от изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.284в от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.207, ал.1, т.4 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. В тази връзка се твърди, че обжалваното НП е отменено от състава на СРС на формално основание, без да е налице произнасяне по същество. Това от своя страна лишавало следващата съдебна инстанция от възможността да прецени правилността на решението на въззивния съд, т. к. последният не се бил произнесъл в цялост, с което били допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Алтернативно, моли за отмяна на съдебното решение и връщане на делото за

разглеждане от друг състав на СРС, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП. Представя списък за разноси съгласно чл. 80 ГПК

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не изпраща представител. В постъпила молба до съда претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, взема становище за правилност на обжалваното решение. Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно приложените в преписката писмени доказателства, че на 01.12.2017г. била извършена съвместна проверка от експерти на ИАЛ и служител на ГД „БОП“, в склад на адрес [населено място], район В., [улица] както и в офис на счетоводна къща, обслужваща дружеството. По време на проверката били открити пет броя фактури, които отразявали покупко-продажба от [фирма] на лекарствени продукти от доставчик на търговия на дребно - ЕТ „Е. 2000*-П. Д.. Въз основа на това е съставен АУАН от 01.03.2018г. за нарушение на чл. 207, ал.1, т.4, вр. чл.284в от Закона за лекарствени продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ), тъй като търговците на едро имат право да купуват лекарства само от други търговци на едро, но не и от търговци на дребно с лекарствени продукти. Въз основа на така съставения АУАН е издадено оспореното НП № РД-И-086/27.07.2018г.

При така установената фактическа обстановка РС приел, че при издаване на АУАН и НП са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН, двата документа изхождат от компетентни по степен, място и материя длъжностни лица.

С оспореното пред настоящия съд решение въззивната инстанция е отменила издаденото НП поради приети за налични съществени процесуални нарушения – липса на дата и място на извършените нарушения, които се явявали абсолютна, самостоятелна предпоставка за отмяна на НП само на това основание. Районният съд е приел че са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, които задължават актосъставителя и административнонаказващия орган при съставяне на акта и издаване на НП да опишат нарушението като посочат всички елементи от състава му, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е

извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, както и че процесното НП е в противоречие с чл. 18 ЗАНН, като е наложено само едно наказание.

Така постановеното решение е правилно.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН и същите са в несъответствие с материалния закон. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция. Непосочването точно и несъмнено датата на извършване на нарушението, е безспорно нарушение на императивните разпоредби на чл. 42 т. 3 от ЗАНН и на чл. 57 ал. 1 т. 5 от ЗАНН. В настоящия случай в АУАН е посочен период на извършване на нарушението (изброяване на 5 различни дати). Точната дата на извършване на нарушението е от значение при индивидуализацията му.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност - обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественноопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Административният процес е строго формален и изискванията на закона следва да бъдат изпълнявани точно. Съгласно чл. 18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко

отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Неизпълнението на това изискване на закона представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП. В настоящия случай административно- наказващият орган е санкционирал касатора с едно наказание за 5 отделни нарушения, което е недопустимо. В тази връзка неправилно е заключението на първоинстанционния съд, че не е налице нарушение на административно-производствените правила. Макар налагането на една санкция за няколко нарушения да е в интерес на касатора с оглед по- ниския размер на дължимата сума, то това не може да бъде основание за допускането на процесуални нарушения от страна на наказващият орган. Не може да се търси аналогия и с разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наказателния кодекс, тъй като институтът на продължаваното престъпление, съответно административно нарушение не е познат на административния процес. В производството по налагане на административни наказания са без значение непродължителния период, през който са извършвани различните нарушения, както и сходната фактическа обстановка, при която са осъществени различните нарушения. Не намира приложение и нормата на чл.23 НК за определяне на едно общо наказание. Дори да се приеме, че е законосъобразно административният орган да издаде едно наказателно постановление за пет нарушения, то същият е следвало да определи за всяко едно от тях пет отделни наказания.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.228 АПК, вр. 143, ал.1 АПК, в полза на касатора следва да се присъдят сторените във въззивното производство разноски, а именно 696 лв. за адвокатско възнаграждение, своевременно поискано и доказано.

Решението на СРС следва да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.1 и ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20240757 от 01.11.2020г. по НАХД № 3554/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав.

ОСЪЖДА ИАЛ да заплати в полза на [фирма], ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 696 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: